

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201138
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8220201138.6

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v spore žalobkyne: T. V., Z.. XX.XX.XXXX, B. G. XX, XXX XX B., zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 877 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi sumu 260,00 Eur, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobkyňa m á proti žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v plnom rozsahu z prisúdenej sumy, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala dňa 25.06.2020 na tunajší súd žalobu proti žalovanej, ktorou sa domáhala zaplata sumy 300,00 Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia a nároku na náhradu trov konania.

2. V žalobe dôvodila tým, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6Csp/93/2016 o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bola ako spotrebiteľka úspešná. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 13.07.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/108/2017 zo dňa 05.06.2018, právoplatným dňa 22.06.2018. Podľa žalobkyne súd v rozsudku konštatoval neprijateľnosť zmluvnej podmienky, a to podľa bodu 13 (správne podľa bodu 12, pozn. súdu) Všeobecných podmienok poskytnutia úveru zo zmluvy o úvere č. 800500562 zo dňa 22.04.2010, podľa ktorej dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu a výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Poukazujúc na tretiu vetu § 3 ods. 5 a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) si žalobkyňa voči žalovanej uplatňuje v tomto konaní primerané finančné zadostučinenie, ktoré má podľa nej sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu. Keďže v pôvodnom konaní žalobkyňa úspešne uplatnila svoje spotrebiteľské práva, požaduje primerané finančné zadostučinenie vo výške 300,00 Eur.

3. Žalovaná sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadrila k žalobe v podaní doručenom súdu dňa 28.08.2020, v ktorom navrhla, aby súd žalobu zamietol. Uviedla, že nárok žalobkyne je potrebné posudzovať s poukazom na konkrétne okolnosti daného prípadu, ako aj na to, že samotná žalobkyňa

viacnásobne porušila zmluvné podmienky. Podľa názoru žalovanej zákon o ochrane spotrebiteľa síce priznáva právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, ale tento inštitút prichádza do úvahy len v prípadoch, ak porušenie práva nemožno napraviť inak. Podľa názoru žalovanej ide o zjavné zneužitie práva, ktoré nepožíva právnu ochranu. V súvislosti s uplatňovaným nárokom žalobkyne poukázala žalovaná aj na výklad slova „primerane“, ktoré je podľa viacerých prameňov potrebné pokladať za „vhodne“. Žalovaná zastáva názor, že žalobkyni žiadna ujma nevznikla a že priznaním primeraného finančného zadosťučinenia by bola spôsobená hrubá nerovnováha medzi právami a povinnosťami spotrebiteľa a veriteľa. Tiež tvrdila, že primerané finančné zadosťučinenie nesmie byť prostriedkom na ospravedlnenie ľahostajnosti spotrebiteľa, ktorý vstupuje do vzťahu s dodávateľom bez toho, aby sa zaujímal o svoje povinnosti. Žalovaná sa domnieva, že žalobkyňa neodôvodnila priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,00 Eur. Podľa žalovanej má primerané finančné zadosťučinenie sankčnú funkciu a jej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie. Sankčná funkcia teda trestá, ale zároveň pôsobí preventívne, a to aj vo vzťahu k spotrebiteľovi, pričom to bol práve on, čo žiadal žalovanú o úver. Spotrebiteľ sa nemôže spoliehať na bezhraničnú ochranu súdov a navyše by tým nebola naplnená preventívna funkcia, keďže žalovaná vytýkané nedostatky už niekoľko rokov v zmluvách nepoužíva. Okrem toho, pokiaľ ide o kompenzačnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, žalobkyni nie je čo kompenzovať, keďže jej bolo priznané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia by v tomto prípade nezodpovedalo všeobecnej požiadavke spravodlivosti. Žalovaná preto žiadala žalobu zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania.

4. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadřila žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podaní doručenom súdu dňa 02.10.2020. Žalobkyňa argumentovala tým, že štát nesmie dovoliť, aby „nezodpovednosť a ľahkomyseľnosť“ spotrebiteľov, ktorá je len prejavom ich slabosti, bola zdrojom neúmerňných príjmov nič neproduktujúcich obchodníkov, keď jediným efektom ich činnosti je ochudobňovanie obyvateľov SR a transfer obrovských súm peňažných prostriedkov do zahraničia. Dodala, že súd nemôže dôjsť k iným záverom ohľadne rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, než bol zistený v základnom konaní. Tiež uviedla, že po 09.06.2013 vzniká právo spotrebiteľa už úspechom na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi. Spotrebiteľ má na súde podľa zákona dokazovať len to, že úspešne uplatnil porušenie práva, pričom sa nevyžaduje, aby bola spotrebiteľovi privodená nejaká ujma, stačí že k porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je výška škodlivého následku vyjadřená v peniazoch, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobí alebo mienil spôsobiť, a to porušením spotrebiteľského práva. Okrem toho žalobkyňa poukázala napr. na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/59/2019 z 27.02.2020 a sp. zn. 7Co/125/2019 z 27.02.2020, ktorými odvolací súd potvrdil rozsudky súdu prvej inštancie, kde primerané finančné zadosťučinenie bolo stanovené sčítaním súm titulom bezdôvodného obohatenia dodávateľa a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky (v prvom prípade 1.454,37 Eur, v druhom prípade 1.276,98 Eur). Žalobkyňa tiež vyslovila názor, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia súdom nemožno porovnávať s bezdôvodným obohatením spotrebiteľa. Primerané finančné zadosťučinenie je tak potrebné chápať ako odmenu spotrebiteľa za úspech v spotrebiteľskom spore a na druhej strane ako postih dodávateľa za porušovanie spotrebiteľského práva. Ak by dodávateľ dodržiaval zákon, k postihu by nemuselo dôjsť.

5. Žalovaná vo vyjadrení doručenom súdu dňa 30.10.2020 zotrvala na predošlej argumentácii a dodala, že žalobkyňa mohla prostredníctvom právneho zástupcu žiadať o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v pôvodnom konaní, z čoho podľa žalovanej vyplýva, že právny zástupca nekoná v prospech klienta, ale vo svoj vlastný prospech, čím sa snaží vyúčtovať ďalšie trovy. Dodala, že daný inštitút nemôže ospravedlňovať neobozretnosť spotrebiteľa a v danom prípade ho nie je vhodné priznať. Žiadal žalobu zamietnuť.

6. Súd nariadil viaceré pojednávania, ktoré sa neuskutočnili z dôvodu protipandemických opatrení v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19. Na pojednávaní dňa 03.05.2021 bol prítomný právny zástupca žalobkyne. Žalovaná svoju neúčast' ospravedlnila a súhlasila, aby sa konalo v jej neprítomnosti. Na tomto pojednávaní súd vyhlásil rozsudok.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, ako aj listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu, písomnými vyjadreniami strán sporu, prednesom právneho zástupcu žalobkyne na

pojednávani, ako aj rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 6Csp/93/2016-51 zo dňa 13.07.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/108/2017-94 zo dňa 05.06.2018, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 22.06.2018, listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu sp. zn. 6Csp/93/2016, predovšetkým žalobou, zmluvou o úvere č. 800500562 zo dňa 22.04.2010, ako aj listinným dôkazom, že z uvedenej zmluvy žalobkyňa ku dňu 30.08.2010 uhradila žalovanej celkovo sumu 1.520,00 Eur.

8. Na pojednávaní dňa 03.05.2021 právny zástupca žalobkyne zotrval na podanej žalobe, tvrdil, že sú dané predpoklady pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, keďže žalobkyňa bola úspešná v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6Csp/93/2016. Poukázal na dĺžku základného konania, ktoré trvalo takmer dva roky, ako aj na to, že žalobkyňa bola nútená hájiť svoje práva aj v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom JUDr. Jaroslavom Strakom, Bratislava, pod sp. zn.: 275EX/462/2019, o čom predložil súdu dôkaz. Exekúcia bola vedená z dôvodu, že žalovaná jej neuhradila trovy konania a bola ukončená upovedomením o ukončení exekúcie zo dňa 04.09.2019. Tiež argumentoval tým, že zmluvná podmienka určená za neprijateľnú v základnom konaní bola viackrát vyhlásená za neprijateľnú, a teda žalovaná musí mať vedomosť o nesprávnosti svojej argumentácie. Skutočnosť, že žalobkyňa uplatnila svoje práva v základnom konaní, bolo následkom zásahu do jej majetkovej sféry, pričom to, že podala žalobu ovplyvnilo jej život a znamenalo to pre ňu psychické napätie. Navrhol žalobe vyhovieť a priznať žalobkyňi nárok na náhradu trov konania.

9. Z rozsudku tunajšieho súdu č. k. 6Csp/93/2016-51 zo dňa 13.07.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/108/2017-94 zo dňa 05.06.2018, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 22.06.2018, vyplýva, že odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým tento súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmluve o úvere č. 800500562 zo dňa 22.04.2010 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou, uvedenej vo Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, v bode 12 v znení: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu a výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“. Súd žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Zo zmluvy o úvere č. 800500562 zo dňa 22.04.2010 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou súd zistil, že žalovaná poskytla žalobkyňi úver v sume 1.000,00 Eur, pričom žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť žalovanej poskytnutý úver zvýšený o poplatok v sume 520,00 Eur. Z listinného dôkazu na č.l. 7-8 spisu sp. zn. 6Csp/93/2016 súd zistil, že z tejto zmluvy žalobkyňa uhradila ku dňu 30.08.2010 celkovo sumu 1.520,00 Eur.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o vyššie citované zákonné ustanovenie, ktoré upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

13. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva „odradzujúci“). Inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. Sankcie za diskriminačné správanie musia byť „účinné, primerané a odradzujúce“ (k tomu pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/101/2017 zo dňa 7.12.2017).

14. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

15. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá nemôže byť svojvoľná, je potrebné vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti. Odôvodnenie priznanej výšky musí byť presvedčivé, lebo výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/24/2020 zo dňa 18.08.2020).

16. Žalobkyni súd priznal finančné zadosťučinenie v sume 260,00 Eur, ktorá z hľadiska matematického vyjadrenia predstavuje polovicu zo sumy 520,00 Eur predstavujúcej poplatok, s ktorým je spojené určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v základnom konaní sp. zn. 6Csp/93/2016. Niet pochyb o tom, že v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6Csp/93/2016 žalobkyňa úspešne uplatnila svoje práva, keď súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky. V naznačených súvislostiach je súd toho názoru, že priznanie finančného zadosťučinenia v sume 260,00 Eur je primerané vynaloženému úsiliu žalobkyne domôcť sa ochrany svojich spotrebiteľských práv v pôvodnom konaní. Súd vzal na zreteľ okolnosti na strane žalobkyne, ktorá musela vyvinúť aktivitu podať žalobu proti žalovanej v základnom konaní, čo malo vplyv na psychické napätie, ktoré prežívala, pričom súd zohľadnil aj dĺžku konania, počas ktorého čakala žalobkyňa na výsledok (konanie začaté podaním žaloby dňa 11.10.2016 a právoplatne skončené dňa 22.06.2018). Prítom k naznačenej situácii nemuselo dôjsť a žalobkyňa nemusela byť stranou v súdnom spore, ak by sa žalovaná nedopustila nežiadúceho konania. V tejto súvislosti za zmienku stojí aj zistenie, že z dôvodu nezaplatenia trov konania v základnom konaní bola žalobkyňa nútená svoju pohľadávku vymáhať v rámci exekučného konania. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že snahou žalovanej vo vzťahu k žalobkyni bolo profitovať z neprijateľných zmluvných podmienok, keď žalobkyňa bola vystavená neprímeraným nárokom žalovanej. Súd neprisvedčil argumentu žalovanej o tom, že nie je možné chrániť ľahostajného spotrebiteľa vstupujúceho do zmluvného vzťahu bez toho, aby si vytvoril vlastný názor. Z tohto pohľadu bolo pre súd určujúce skôr zistenie, že slabšia strana sporu - spotrebiteľ uzatvorila viacero zmlúv o úvere so žalovanou, čo vyplýva z listinného dôkazu č. I. 7-8 spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Csp/93/2016. Je totiž nepochybné, že uzatváranie takýchto spotrebiteľských zmlúv je v réžii dodávateľov, keď spotrebiteľ aj za cenu neprijateľných zmluvných podmienok podstúpi diktát zo strany dodávateľa vo forme predpísanej zmluvy v snahe získať úver.

17. Súd sa zároveň nedomnieva, aby v prípade žalobkyne išlo o zjavné zneužitie práva, keďže žalobkyňa uplatnila svoje legitímne nároky, ktoré jej zákon priznáva.

18. Žalovaná namietala, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia prichádza do úvahy len v prípadoch, ak porušenie práv nemožno napraviť inak. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že pri opodstatnených nárokoch spotrebiteľov nepostačuje len strohé konštatovanie súdu o porušení práv určením neprijateľnej zmluvnej podmienky, vyslovením bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru alebo uložením povinnosti žalovanému dodávateľovi vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, ale je potrebné tento proces zavŕšiť priznaním aj finančnej kompenzácie odrážajúcej ujmu, ktorú spotrebiteľ utrpel pri súdnej a inej konfrontácii s dodávateľom, samozrejme za predpokladu, že spotrebiteľ toto svoje právo uplatní.

19. Okrem toho súd zohľadnil aj sankčnú funkciu, predovšetkým preventívnu zložku priznania finančného zadosťučinenia, aby dodávateľa odradil od obdobných konaní, ktoré by mohli v budúcnosti nastať. Žalovaná v tejto súvislosti tvrdila, že priznaním primeraného finančného zadosťučinenia nie je naplnená preventívna funkcia tohto inštitútu, keďže vytykané nedostatky už niekoľko rokov v zmluvách neuplatňuje. Súd je však toho názoru, že obsolentnosť zmluvných dojednaní nie je v tomto ohľade významná tak, ako významná je ďalšia činnosť žalovanej, u ktorej súdy aj v neskoršom období zaznamenali neprijateľné zmluvné dojednania. Z tohto pohľadu sa preventívna funkcia tohto inštitútu javí aj v tomto prípade naplnená.

20. Podľa názoru súdu výška priznaného finančného zadosťučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, pričom vo vzťahu k žalobcovi - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, ani zneužitie práva, ale legitímny a legálny nárok spotrebiteľa priznaný mu zákonom.

21. Z rozhodovacej praxe všeobecných súdov musí byť žalovanej zrejmé, že spotrebiteľské zmluvy o úvere, na základe ktorých ako dodávateľ (veriteľ) poskytovala úvery rôznym spotrebiteľom vykazovali niekoľko nedostatkov spojených s neprijateľnosťou alebo neplatnosťou právneho úkonu alebo jeho časti. Prípadne vykazovali iné nedostatky. Každé takéto aj dielčie pochybenie dodávateľa v sebe nesie potenciál pre spotrebiteľa, aby sa v súdnom konaní domáhal ochrany svojich spotrebiteľských práv. Ak je takáto ochrana napokon úspešná, prináša pre spotrebiteľa nárok požadovať od dodávateľa primerané finančné zadosťučinenie.

22. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 260,00 Eur, teda vo výške 1 poplatku, v súvislosti s ktorým súd v základnom konaní vyslovil neprijateľnosť zmluvnej podmienky, je primerané závažnosti ujmy, ako aj okolnostiam na strane žalobkyne a žalovanej. Navyše priznanie finančného zadosťučinenia má v tomto prípade zmysel, pretože len takýmto postupom možno naplniť význam a účel funkcií, ktoré inštitút primeraného finančného zadosťučinenia v sebe implikuje.

23. Žalobkyňa žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 300,00 Eur. Súd žalobkyni priznal sumu 260,00 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Uvedený rozsah priznaného primeraného finančného zadosťučinenia obstoí aj pri konfrontácii s nepísanými pravidlami slušnosti, etiky, vo všeobecnosti s dobrými mravmi. Totiž žalobkyňa za poskytnutie úveru zaplatila poplatok vo výške prevyšujúcej polovicu sumy poskytnutého úveru, čo súd považuje za neprijateľné. Na druhej strane žalovaná, u ktorej sa prezumuje znalosť právnych predpisov regulujúcich jej podnikanie, profitovala zo slabosti spotrebiteľa, ktorý ako bolo preukázané, uzatvoril viacero zmlúv so žalovanou. Inými slovami, a to už aj vzhľadom k vysloveným záverom, aby došlo k naplneniu účinnej a odradzujúcej funkcie primeraného finančného zadosťučinenia a aby tým súd kompenzoval nemajetkovú ujmu žalobkyne, sa priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 260,00 Eur javí ako najviac vhodné a primerané.

24. Súd považuje za potrebné reagovať aj na argument žalovanej, že v danom prípade ide o duplicitný postih dodávateľa, keďže žalobkyni už bol priznaný nárok titulom bezdôvodného obohatenia. Súd pripomína, že v základnom konaní šlo o neprijateľnosť zmluvnej podmienky, pričom žalovaná neprodukovala žiaden dôkaz o tom, aby žalobkyni mala byť z tohto zmluvného vzťahu priznaná suma titulom bezdôvodného obohatenia. Aj napriek tomu tým nie sú dotknuté vyslovené názory a záver súdu v danom spore. Taktiež žalovaná nepreukázala, aby úmyslom právneho zástupcu žalobkyne v

súvislosti s podaním tejto žaloby bolo umelé navyšovanie trov. Ako už súd uviedol, právo na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je prípustným a zákonom priznaným právnym inštitútom v prospech spotrebiteľa, pričom medzi uplatneným nárokom spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie a žalovanou tvrdenou „nekorektnosťou“ právneho zástupcu žalobkyne nie je daná žiadna súvislosť. Navyše túto tvrdenú „nekorektnosť“ súd v konaní právneho zástupcu žalobkyne nespozoroval.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v základe nároku, keďže priznanie primeraného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Preto súd rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na plnú náhradu trov konania z prisúdenej sumy. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť

ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.